

In het centrum van Heereveen rijdt twee keer per week een nieuw soort vuilniswagen, de Ekombine. Het is een lange aanhangwagen met verschillende compartimenten bestemd voor verschillende soorten

afval. Ook is er plaats voor minikontainers. De ekombine is ontwikkeld in het kader van een proefproject voor het gescheiden inzamelen van afval van winkels, kantoren en bedrijven.

Afval in 10 soorten

Geert de Jong

Op een willekeurige dinsdagochtend staan in het centrum van Heereveen enorme dozen met verpakkingsmateriaal langs de weg. Klaar om opgehaald te worden door de ekombine. Voor een horekabedrijf staat een volle glascontainer. Op de stoep liggen ook grote doorzichtige zakken met plastic. Esther Boontje, medewerkster van het milieu-adviesbureau dat het project begeleidt, vist een blauwgekleurd stuk kunststof uit één van de zakken. 'Dit mag er wel in, maar het is een twijfelgeval', zegt ze. 'Ik haal het er toch maar uit, want dan blijft de fraktie zuiver. Onzuiver afval leidt tot klachten van de verwerker.'

TOMATENKISTJES

Het is ook niet eenvoudig alle verschillende soorten afval uit elkaar te houden. Noppenfolie en cellofaan, bekende verpakkingsmaterialen, horen bijvoorbeeld niet bij het gewone plastic. Net zoals karbonpapier niet bij het papier hoort, en tomatenkistjes niet bij hout. In totaal worden in Heereveen tien soorten afval gescheiden opgehaald, van het bekende groente-, fruit- en tuinafval tot piepschuim en textiel.

De praktijk leert overigens dat de meeste ondernemers maar twee of drie soorten afval in grote hoeveelheden aanbieden. 'In de detailhandel is het vooral karton en folie. De horeka levert veel glas en de groenteboer GFT-afval. Er is geen bedrijf dat tien bakken in de winkel heeft staan', zegt projectmedewerker Rudi Hofstede. 'Toch is het voor sommige bedrijven wel een reëel

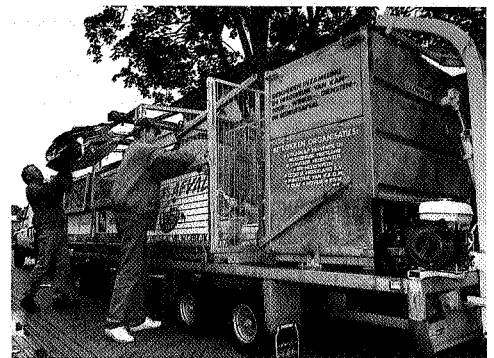
probleem. Veel horekabedrijven hebben geen ruimte om GFT-afval op te slaan.'

De gemeente Heereveen is proefgemeente voor het gescheiden inzamelen van zogenaamd KWDB-afval (kantoren, winkels, diensten en bedrijven). Het project bestrijkt twee gebieden: een bedrijventerrein in Heereveen-Zuid en het winkelgebied in het centrum van de stad.

Het afval op het bedrijventerrein wordt ingezameld door een partikuliere inzamelaar, in de binnenstad zorgt het bedrijf samen met de gemeente voor de inzameling. Het initiatief voor het project is genomen door het Steunpunt preventie en hergebruik Friesland. De doelstelling van het project is om 55 procent van het afval gescheiden in te zamelen. Naast het milieubelang is er een financieel belang in het spel. Hofstede: 'Storten van restafval in Friesland is duur, 257 gulden per ton. Glas levert geld op. Sommige andere materialen kunnen we om niet kwijt. Al het afval dat je gescheiden ophaalt kan dus een besparing opleveren, als je het zo regelt dat inzamelen en verwerken niet duurder is dan storten.'

VRIJWILLIG

Tijdens de voorbereiding van het project is het systeem voor de inzameling van het afval ontwikkeld. Om er in de binnenstad mee uit de voeten te kunnen, mocht de ekobine niet te groot worden. De deelnemers moesten bewaarbakken en containers krijgen die passen bij de grootte van het bedrijf. Ook is het erg belangrijk dat de

De Ekombine wordt ingeladen

verwerking goed geregeld is. Boontje: 'Mensen doen mee op basis van vrijwilligheid. Als ze merken dat het toch weer op één hoop komt, haken ze onmiddellijk af.' Het proefproject in Heereveen is nu bijna een jaar aan de gang en gaat in ieder geval door tot maart volgend jaar. De eerste indruk is, dat de doelstelling niet wordt gehaald. Vooral op het bedrijventerrein vallen de resultaten tegen. In het centrum wordt veertig procent van het afval gescheiden ingezameld. Hofstede: 'Eén van de bevindingen is dat er al externe afvalstromen bestonden. Denk aan supermarkten die glaswerk terugnemen. Ook veel grotere bedrijven hadden uit kostenoverwegingen al iets geregeld om de afvalstroom te beperken.'

Onderzoekers van het RIVM bekijken het Heerevenese restafval om na te gaan of het percentage dat nu gehaald wordt nog iets hoger zou kunnen. Hoewel de tijd nog niet rijp is voor definitieve conclusies, stellen Boontje en Hofstede al wel vast dat het - zeker voor de middestand - een goed systeem is. 'Het systeem werkt, ook op basis van vrijwillige deelname, het is goedkoop en vergt weinig investeringen.' >